

Oppisviesti

1/2011

Helsingin Työväenopiston Opistolaisyhdistys ry

TÄMÄN
PÖYDÄN
TUOTTO
KÄYTETÄÄN
HYVÄN
V...

TUUS
TETOSANAKIRJA AG 1
TETOSANAKIRJA HL 2
ANCIS
NAKIRJA MR 3
RIA SO 4

STEINER
EAD
ED

Leino Porttila
Kootut teokset

TÄS
PISTE

DICK FRANCIS
DANKER DICK FRANCIS

Puheenjohtajan palsta

Olemme taas menossa kohti kesää. Tosin on vielä olemassa kaikki talven merkit. On paljon lunta, riittämiin kaikkiin talven harrastuksiin. Välillä tuntuu, että sitä on ihan liikaa.

Sellaisia me ihmiset olemme, ei ole hyvä jos lunta on vain vähän, eikä ainakaan silloin kun sitä on näin paljon kun tänä talvena on ollut.

Opiston kevätkausi on alkanut. Me innokkaat opiskelijat olemme taas ilmoittautuneet meitä kiinnostaville kursseille. Joillekin kursseille on jääty jopa jonotuspaikoille, toiset ovat mahtuneet, jotkut taas eivät.

Tämä taas osoittaa opiskelun opistossamme olevan tavoittelemisen arvoista. Siis vapaalle kansansivistykselle on kovaa kysyntää.

Ihmisten halu kehittää itseään ja oppia uusia taitoja on edelleen vahvasti mukana jokapäiväisessä elämässä. Lisääntynyt vapaa-aika on tosin lisännyt kilpailua siitä missä vapaa-aikamme vietämme.

Varsinkin täällä pääkaupunkiseudulla monipuolista tarjontaa on runsaasti.

Kuitenkin oma opistomme on tässä kilpailussa vahvasti mukana. Monipuolinen, edullinen kurssitarjonta on opiskelijoiden helposti saatavilla. Opisto tulee vastaan monin eduin, joka luo matalan kynnyksen opiskeluun ja myös yhdessäoloon.

Elinikäinen oppiminen on meistä itsestämme kiinni.

Mahdollisuudet ovat moninaiset. Voimme itse valita miltä osa-alueelta oppimista tarvitsemme. Toisille se saattaa olla esimerkiksi kovaa työtä vaativaa, uusien asioiden oppimista, toisille kenties sosiaalista kanssakäymistä toisten kanssa. Helsingissäkin on paljon yksinäisiä ihmisiä, joille opistomme on opiskelun lisäksi tuttujen tapaamispaikka.

Sanotaan, että oppia ikä kaikki. Niin monet mahdollisuudet odottavat omassa opistossamme.

Toivomme opiskelijoita mukaan yhdistyksemme toimintaan. Uusia, innokkaita henkilöitä, joilla olisi vaikka vain vähän aikaa tulla kehittämään eri toimintamuotoja opiskelijoiden eduksi.

Opiston mielestä opistolaistoiminta on osa opistoa. Opisto on tullut vastaan alennetuin opiskelumaksuin yhdistyksen aktiivitoiminnassa oleville. Kiitos siitä.

Tämän lehden toimitukseen olemme saaneet mukaan uusia henkilöitä, ja edelleen otamme vastaan opiskelijoiden kirjoituksia, runoa ja proosaa, valokuvia matkakertomuksia, tai muita ehdotuksia toimintaamme.

Toivotan koko opistoväelle antoisaa opiskelukautta, kesää odotellessa.

Ritva Nuutinen

Kuvat etu- ja takakannessa, tässä vasemmalla ja sivulla 19 ja 27: Helmikarnevaali 5.2.2011

Sisällysluettelo

<i>Kansalaisopistojen Liiton KOL tammiseminaari pidettiin Mikkelissä 20.1-21.1.2011</i>	5
<i>Kansalaisopistojen liitto, KoL</i>	7
<i>Niin muuttuu maailma Eskoseni</i>	10
<i>KEVÄÄN HOROSKOOPI</i>	13
<i>Vuorotteluvapaalla</i>	14
<i>Kissanpiiskaajan tuntumassa</i>	14
<i>Haastattelussa vuoden 2010 työväenopiston kannustusapurahan saaja Sergei Lahti</i>	18
<i>Palstaviljely</i>	20
<i>Helmikarnevaali 5.2.2011</i>	21
<i>Lilja Siivola</i>	22

Tämän lehden tekoon osallistuivat:

Eeva Kerosuo, Erja Vuorinen, Ritva Nuutinen, Tiina Kaurala, Helena Grönlund, Timo Kyllönen, Tuula Saarikarhu

HELSINGIN TYÖVÄENOPISTON OPISTOLAISYHDISTYS RY

sähköposti: opistolaisyhdistys@opisto.hel.fi

HALLITUS VUONNA 2011

Puheenjohtaja

Ritva Nuutinen

040-5555 062 ritva.nuutinen@luukku.com

varapuheenjohtaja

Torsti Tuominen

050-5706 442

sihteeri

Leena Hellgrén

040-8479 637 leena.hellgren@pp.inet.fi

varasihteeri

Riitta Huber

050-3243 726 riitta.huber@hotmail.com

taloudenhoitaja

Markus Sohlström

040-5497 935 markus.sohlstrom@taloverkot.fi

tiedotussihteeri

Tiina Kaurala

tiinabox@suomi24.fi

jäsensihteeri ja emäntä

Raili Salonen

09-3251 629 raili.i.salonen@luukku.com

Tuula Halmirinne, vara

040-8256 824 tuula.halmirinne@pp.inet.fi

Liisa Helimäki-Moberg, vara

1351 223 helimakimoberg@helsinkinet.fi

Eeva-Maria Kiljunen

040-7459 624

Timo Kyllönen

0400-489172 timokyll@netlife.fi

Oppiskahvion emäntä

Riitta Ronkainen-Hamdi

050-4474 770 oppiskahvio@opisto.hel.fi

TOIMIKUNNAT

KAHVILATOIMIKUNTA, pj. Ritva Nuutinen

KOULUTUSTOIMIKUNTA,

yhteyshenkilö Riitta Huber

PALSTATOIMIKUNTA, pj. Tuula Halmirinne

RETKEILYTOIMIKUNTA,

pj. Matti Huttunen, puh.040-8324 302/6942 059

SENIORITOIMIKUNTA, pj. Raili Salonen

TIEDOTUSTOIMIKUNTA, pj. Tiina Kaurala

ITÄISEN ALUEOPISTON TOIMIKUNTA,

pj. Torsti Tuominen

KESKISEN ALUEOPISTON TOIMIKUNTA,

pj. Liisa Helimäki-Moberg

POHJOISEN ALUEOPISTON TOIMIKUNTA,

pj. Timo Kyllönen

ETELÄINEN ALUEOPISTO,

yhteyshenkilöt Raili Salonen ja Riitta Huber

LÄNTINEN ALUEOPISTO,

yhteyshenkilö Timo Kyllönen

Kansalaisopistojen Liiton KOL tammiseminaari pidettiin Mikkelissä 20.1-21.1.2011

Kuvassa: vasemmalla Tampereen työväenopiston rehtori Matti Saari, toinen oikealta Helsingin työväenopiston johtava rehtori, Taina Törmä, sekä opistolaiskuntien puheenjohtajat Ritva Nuutinen ja Sirkka-Liisa Jukarainen. Yhteistyötä jatkettiin illan mitaan pöytäkeskusteluissa eri opistojen edustajien kanssa.

Seminaari järjestetään vuosittain . Seminaarin osallistujat ovat eri opistoista ympäri Suomea, edustaen sekä hallintoa, että opettajia. Liiton opistolaiskuntien jäsenistä vain muutamista on lähivuosina ollut mukana edustajia, tänä vuonna olivat vain Jokelan, Tampereen ja Helsingin opistoista.

Seminaarin ohjelma rakentuu pääosin opistojen henkilökunnalle, mutta sopii mielestämme myös meille yhdistysten edustajille.

Seminaarin aluksi oli musiikkiesitys joka viritti osallistujat päivien alkuun. Lisää musiikkia oli luvassa

illaksi.

Avauspuheen vuorojen jälkeen ohjelman aloitti Rosita Gustafsson-Nyman aiheenaan mielenkiintoinen aihe, Johtaminen työnä. Hän totesi johtamisesta, että jokainen on ainakin itsensä johtaja.

Erittäin mielenkiintoisen kommenttipuheenvuoron käytti Soisalo-opiston rehtori Jorma Pesonen.

Tutkimuspäällikkö, Timo Cantell, Helsingin kaupungin tietokeskuksesta esitti aiheenaan Valistus, voimaantuminen, viihde ja valuutta- ja vapaa sivistystyö. Aihe oli hyvin kiinnostava ja mielenkiintoi-

nen. Tätä kommentoi puolestaan opistomme johtava rehtori, Taina Törmä.

Myös viime vuonna opetusministeriö jakoi laatu-palkinnot, 20.000€. Hallitusneuvos Marja-Riitta Pönkä selosti palkintojen kriteereitä ja jakoi myös palkinnot. Saajat olivat Pieksämäen Seutuopisto, Sisä-Savon kansalaisopisto ja Vasa Arbis. Palkinnon hakijoita oli kymmenen opistoa, ja valinta oli ollut vaikea. Kunniamaininnan saivat Kiiminkijoen opisto ja Koillismaan kansalaisopistojen verkosto.

Ennen kaupungin vastaanottoa oli vielä hallituksen haastattelutunti. Hallituksen jäseniltä kyseltiin mielipiteitä menneestä kaudesta ja tulevaisuuden suunnitelmista Liitossa. Hallitusta evästettiin myös kohdentamaan voimavaroja myös opistolaiskuntien

ohjaamisesta ja tukemisesta.

Mikkelin kaupungin vastaanotolla juhlittiin myös Mikkelin kaupungin kansalaisopiston 90-vuotis taivalta.

Oman opistomme tervehdyksenä Johtava rehtori, Taina Törmä antoi kirjallisuutta, samoin yhdistyksen tervehdyksenä annoimme molemmat historiikit, sekä opistolle, että Mikkelin Kansalaisopiston Opistolaisyhdistykselle.

Illan päätti Kansalaisopistojen jazz-klubi esiintyen hotellin aulabaarissa.

Aamun puolestaan aloitti vauhdikkaasti Mikkelin kansalaisopiston aamurevy, jonka jälkeen jakau-

duimme valitsemiimme työpajoihin.

Me osallistuimme käsillä tekemisen merkitys, luennoitsijana Mari Mörö, vapaasti esiintyvä, monipuolinen taituri. Erittäin merkityksellistä on tehdä jotain käsillä, toteuttaa jollain lailla itseään ja osaamistaan. Kaikilla on joku taito olemassa, jota tulee kehittää itsensä hyvinvoinnin lisäämiseksi.

Eritäin mielenkiintoisen esityksen piti Ville Ojanen, aiheesta Aivot ja hyvinvointi.

Virkistäytyminen, aivojen aktivointi, mitä kaikkea se onkaan. Uni ja lepo, liikunta, ravinto, sosiaalisuhteet, sosiaalinen vuorovaikutus kaikki nämä ovat alustajan mielestä tärkeitä aivojen toiminnalle ja hyvinvoinnille.

Hänen mielestään tarvitsemme toisia ihmisiä, jotta

pysytään ajan tasolla. Hän totesi myös, että kasvojen ilmeellä viestitään missä tilassa aivot/sisus on. Mielenkiintoista.

Aivot tekevät ongelmaratkaisuja ihmisten nukkessa. Aivot käyttävät ¼ energiasta.

Ihan lopuksi näimme seinillä posterinäyttelyin opistojen toimintaa pähkinänkuoressa.

Tauoilla ja illan aikana keskustelimme monien edustajien kanssa myös opiskelijoiden osuudesta opistojen toiminnassa. Saimme tietoa erilaisista toimintamuodoista eri opistoissa. Opistolaisyhdistysten mahdollisuudet osallistua seminaareihin ja tapahtumiin ovat monien kohdalla rahan puute. Se on suuri vahinko. Saa siis nähdä kuinka monta yhdistystä voi osallistua edes ensi kesän Liiton kokoukseenkaan.

Mukana olleet Raili Salonen ja Ritva Nuutinen.

www.ktol.fi sivuilta löytyy luennot

Kansalaisopistojen liitto, KoL

KoL toimii kansalaisopistojen ja niiden opiskelijayhdistysten edunvalvojana. KoL tukee ja edistää vapaata sivistystyötä, sivistyksellistä vuorovaikutusta sekä kansallista ja kansainvälistä yhteistyötä. Liitto tuottaa koulutus- ja kehittämispalveluja sekä niihin liittyviä aineistoja kansalaisopistoille sekä julkaisee www.sivistys.net -verkkopalvelua yhteistyössä Kansanvalistusseuran kanssa.

Näin napakasti lukee KoL:n kotisivun alussa. KoL sitoo yhteen maamme noin 200 kansalais- ja työväen

opiston toimintaa - rehtoreita, opettajia ja opiskelijoita. Rehtoreita opistoissa on sama määrä kuin opistojakin, laki määrää tämän. Tosin monella rehtorilla on useampi tehtävä hoidettavanaan, mutta nykyisin moni opiston ylläpitäjä tajuaa myös oman rehtorin arvon. Toimintaa ei voi kehittää paikallisesti ihmisten iloksi ja opiksi, jos opiston vetäjällä ei ole siihen aikaa. Päätoimisia opettajia on opistoissa satoja ja tuntiopettajia tuhansia, jopa kymmeniä tuhansia. Omassa opistossamekin jo tuhatkunta. Opiskelijoita

onkin sitten koko maassa noin 600 000 henkilöä.

Olen ollut KoL:n - tai oikeastaan sen edeltäjän KTOL:n - kanssa tekemisissä jo yli 20 vuotta. Alun perin KTOL:n julkaiseman Opistolehden, sittemmin AiMan eli Aikuiskoulutuksen Maailma -lehden avustajana, 1990-luvulla liiton työntekijänä ja 2000-luvulla hallituksen jäsenenä. KTOL - KoL jäsentää itselleni suuresti opistomaailmaa ja en voisi kuvitella opistokenttää ilman yhteistä liittoa ja sen kehittämis- ja edunvalvontatyötä. Näiden rinnalle nostan liiton vuorovaikutusmerkityksen. Toimimalla valtakunnallisessa järjestössä kuulee kokemuksia ja ideoita, ongelmia ja niiden ratkaisuja ja tällä kaikella on omaa ymmärrystä ja toimintaa tukeva ja eteenpäin vievä rooli.

Muistan hyvin ensimmäiset kirjoitelmani Opistolehteen. Sain jutun teon myötä kysyä sellaisista asioista, joita pohdin tai joista halusin lisätietoa. Pääsin haastattelemaan Kaarina Suoniota Tampereen apulaiskaupunginjohtajana ja Elina Lehtoa Hämeenlinnan kaupunginjohtajana. Opettajien kouluttajana minua kiinnosti aikuisopettajien koulutuksen kuviot muuallakin ja laadin laajan artikkelin yliopistojen opettajien koulutuksesta pedagogisen pätevyyden yhtenäistämisen jälkeen 1990-luvun alussa. Myös kuntien toiminnan uudistaminen vapaakuntakokeilun myötä sai minut toimittajana liikkeelle.

KTOL:n työntekijänä 1990-luvulla toimitin kirjoja kentän käyttöön. Sain myös johtaa hankkeita, jois-

ta isoimpana ja edelleen ylpeänä muistelen Löydä kuntalaisuutesi -kokonaisuutta. Siinä 24 opistoa työsti kuntalaisen ja kunnan suhdetta erilaisin tavoin ja tavoittein; oli paikallistelevisiota, perustettiin nuorisolautakuntia, oli luottamushenkilökoulutusta. Hanke rahoitettiin Kunnallisalan kehittämissäätiön ideakilpailupalkinnolla, joka oli suuruudeltaan 200 000 markkaa ja jonka perustana oli ideani opiston merkityksestä kuntalaisten ja kunta-instituution vuorovaikutuksellisesta suhteesta. Nykyisin puhuttaisiin osallisuudesta.

Tänä päivänä KoL:n merkitys on jopa aiempaa isompi, kun valtionhallinnon keskusvirastojen, Opetus- ja kulttuuriministeriön ja opetushallituksen yhteydet kansalaisopistokenttään ovat enemmänkin informatiivisia kuin työtä arkea ohjaavia. Toki molemmat ovat edelleen yhtä merkittäviä niin säädösten kuin kehittämistyön rahoittamisenkin näkökulmista.

KoL:n viime aikojen merkittävimpiä tehtäviä ovat olleet lainsäädännön ja Vapaan sivistystyön kehittämisohjelma KEHO:n edistämistyö. Myös yksittäisten koulutusten ja kehittämishankkeiden rooli on merkittävä. Tällä hetkellä KAMOMILLA-hanke kehittää maahanmuuttajien opetusta. Tammiseminaari kutsui opistokenttää tammikuun lopulla Mikkeliin, KANTO ja KOTVA kehittävät opettajien työtä ja kesällä 2011 Lappeenrannassa on sekä liittokokous että Innovaatioseminaari.

KoL:n hallituksessa on edustajia eri puolelta Suomea. Hallituksen kaudet kestävät tulevaisuudessa

kolme vuotta, minkä lisäksi liitto lupaa järjestää tapaamisia ja vuorovaikutusta väli vuosina. KoL:n toiminnanjohtaja Jaana Nuottanen on toiminut liitossa nyt reilun vuoden ajan. Hän tuntee myös Helsingin työväenopiston toimintaa entisenä johtokunnan jäsenenä. Jaanan johdolla liiton toimistossa työskentelee vain muutama henkilö, jonka vuoksi kenttäyhteys ja se, että opistot toimivat keskenään verkostoissa, on erittäin tärkeää. Liitto voi verkottaa kenttää toisiinsa. Opistot voivat löytää win-win-suhteista voimavaroja omaan kehitystyöhönsä.

Huomaan ajautuneeni jutussa muistelulinjalle, se sallittakoon. Opistojen yhteistyön tulevaisuus on edelleen kentän aktiivien varassa. Opetusministeriön taloudellinen tuki on merkittävä, mutta jos opisto-

kenttä eli yksittäiset opistot ja siis KoL:n jäsenet vähenevät kovin paljon, niin jäsenmaksut menevät myös alaspäin. Hankerahoituksella on omat suden kuoppansa, sille ei voida perustoimintaa rakentaa. Oppisviestin lukijat ovat opiskelijoita ja Helsingin työväenopiston opettajia, rehtoreita ja muita aktiiveja. Jo se, että miettii, miten tämä koko maan kattava opistotyö kuulee ja kuuntelee toisiaan, on kiinnostunut toistensa tekemisistä, on tärkeää. Jokin kanava ja tekijät siihen tarvitaan. KoL:lle löytyy rooli jatkossakin, kun kenttä pitää siitä huolta.

Taina Törmä, johtava rehtori ja 4. kautta KoL:n hallituksessa kesäkuuhun 2011 asti.

Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys ry:n sääntömääräinen

VUOSIKOKOUS

lauantaina 16.4.2011 kello 14.00 alkaen
suomenkielisellä työväenopistolla, Helsinginkatu 26

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat, joihin kuuluvat mm. toiminta- ja tilikertomuksen käsittely vuodelta 2010 sekä vastuuvapauden myöntäminen tilivelvollisille

Muistathan ottaa mukaasi jäsenkortin
Kokouksen jälkeen tarjotaan perinteiset kokouskahvit

TERVETULOA

Hallitus

Niin muuttuu maailma Eskoseni

Ajatuksia Opistolaisyhdistyksen kirjamyynnin lopettamisen jälkeen.

Kokouksessaan 21.10.2010 kirjamyyntitoimikunta päätti esittää yhdistyksen hallitukselle, että kirjamyyntitoiminta ja toimikunta lopetetaan.

21.11.2010 yhdistyksen syyskokous hyväksyi toimikunnan ja hallituksen esityksen ja päätti, että kirjamyyntitoimikunta lopetetaan. Päätös oli yksimielinen, eikä siihen sisältynyt mitään dramatiikkaa, sillä ajatus siitä oli kypsytynyt jo lähes vuosikymmenen ajan.

Hiukan historiaa ja henkilöhistoriaa

1930-luvun alussa opetusvälinemyynti alkoi osuuskuntana Emmi Kuusisen toimiessa myymälän hoitajana. Vuonna 1934 johtaja Castren tarjosi opetusvälinemyyntiä opistolaisyhdistykselle. Yhdistys kuitenkin kieltäytyi tehtävästä. Emmi Kuusinen ei taas halunnut antaa kirjavarastoaan yhdistykselle. 1930-luvun loppupuolella kirjavarasto osin tuhoutui ullakkopaloissa. 1937 Castren tarjosi uudelleen kirja- ja opetusvälinemyyntiä yhdistykselle. Nyt esitys hyväksyttiin ja perustettiin Kirja- ja opetusvälinemyyntitoimi-

kunta. Toimikunta koostui neljästä miesjäsenestä ja myyntiä hoiti Aune Koskinen. Rivien välistä voita-
neen lukea hieman dramatiikkaa ja jännitteitä?

Aika kulkee kulkuaan

Kun Aune Koskinen lopetti myymälänhoidon vuonna 1972, hänen jälkeensä sitä hoiti 7 henkilöä vuorotellen. Heistä mainittakoon vieläkin toiminnassa olleet Raili Salonen, Maija-Liisa Kyrölahti sekä nykyinen yhdistyksen puheenjohtaja Ritva Nuutinen. Näistä asioista kertoo vähän, ei paljon, tarkemmin Helsingin Työväenopiston Opistolaisyhdistyksen historiikki 1920-1980 Irja Sormusen kirjoittamana.

Lopettamisvuonna 2010 kirjamyynnin henkilölistalla oli seuraava:

Nimi - tehtävä- alkamisvuosi

Maija-Liisa Kyrölahti - sihteeri - 1976

Raili Salonen - taloudenhoitaja, myymälänhoitaja - 1976

Sulo Jokinen - puheenjohtaja - 1982

Irja Idman - varapuheenjohtaja - 1991

Torsti Tuominen - johtokunnan edustaja - 1996

Edellä olevasta henkilöhistoriasta voidaan päätellä, että kirjamyynnissä on aina ollut pitkäjännitteisiä, tehtävänsä sitoutuneita ihmisiä. Vuosittain pyrittiin saamaan toimikuntaan uusia ja nuorempia toimijoita, siinä kuitenkin onnistumatta.

Miksi kirjamyyntitoimikunta lopetettiin?

Lopetukseen ei sisälly mitään suurta dramatiikkaa,

päinvastoin kuin aloitushistoriasta voidaan päätellä. Prosessi kesti n. 20 vuotta ja sisälsi useampia inhimillisiä ja teknologisia muutoksia.

Myynti muodostui vielä 20 vuotta sitten ja jälkeenkin siten, että ilmoittautuminen tapahtui keskeisellä opistolla ja muissa opiskelupaikoissa ensimmäisen ja toisen viikon aikana lukukauden alussa. Kirjamyyn-ti tapahtui arviolta noin 80 prosenttisesti samanaikaisesti ilmoittautumisen kanssa. Ilmoittautumisjono pääopistolla saattoi ulottua opiston aulasta pihan kautta Helsinginkatua Kaarlenkadun kulmaan ja siitä Castreninkadulle. Siinä jonossa seisoivat myös potentiaaliset oppikirjojen ostajat.

Olisi komiikkaa nykyaikana, jos silloinkin Kirjamyymälän hoitaja oli kartoittanut opettajien kanssa hyvissä ajoin käytettävät kirjat ennen lukukauden alkua.

Nykyään ilmoittautuminen tapahtuu pääasiallisesti nettivälitteisesti ja opiskeluaineisto hankitaan muualta ja esimerkiksi nykyaikaisilla kopiokoneilla.

1990 syvän laman aika pudotti liikevaihtoa, joka ei laman mentyä koskaan palannut ennalleen. Juuri tähän aikaan kodit hankkivat tietokoneita ja netti-ilmoittautumiset lisääntyivät kenties noin 10% vuosivauhtia. Sittemmin myynnin volyyymi liukeni lähes nollaan, ensin sivuopistoissa ja sitten keskeis-läopistolla.

Esimerkiksi Veikkaus vei vastaanottokoneensa

pois v. 1994 eikä antanut uutta kallista konetta liian pienen myynnin vuoksi. Viimeisen vuosikymmenen alkupuolella myynti hupeni niin pieneksi, ettei vaihdosta enää riittänyt palkkiota myyntityöstä, vaan myymälä oli auki myyjän talkootyönä.

Kirjamyyntitoimikunta ja toiminta pidettiin kuitenkin hengissä monien myönteisten vaikutuksien ansiosta. Jäseneksi liittyminen ja jäsenkirjanpito tapahtui kirjamyymälässä. Aikojen saatossa siellä pyrittiin palvelemaan retki-ilmoittautujia, tilaisuuksien lipunmyyntiä ym. palveluita.

Hyvä sijainti opiston ala-aulassa mahdollisti lähes ainoan konkreettisen yhteyden opistolaisen ja opistolais-yhdistyksen välillä, eli se toimi informaatiopiste-nä.

Niin muuttui maailma Eskoseni

Lähes 2 vuotta kestäneen opistotalon saneerauksen yhteydessä hävisi myös myymälän toimipaikka ja mahdollisuus toimia informaatiopisteinä.

Muuttuvat tarpeet ja kehittyvä teknologia tekivät kirjamyymälän tarpeettomaksi.

Hyväkö? Taas on kysyntä ja tarjonta tasapainossa. Vai onko?

- Sulo Jokinen

KEVÄÄN HOROSKOOPPI

HELMIKUU

*Lunta lienee edelleen ihan riittävästi. Ainakin lapsilla ja kaikilla lapsekkailla aikuisillakin saat-
taa tulla lapsuuden iki-ihanat talvet mieleen.*

*Vain mielikuvitus on esteenä lumen ja talven
nautinnoissa.*

MAALISKUU

*Lunta on luvassa edelleen. Sitä sataa aamulla,
illalla tai yöllä.*

Ennustus on tietysti säästä riippuen epävarma.

*Lämpötila on muuttuvainen, kuitenkin vielä
oletettavasti reippaasti miinuksien puolella.*

HUHTIKUU

*Aurinko paistaa lämpimästi, lukuun ottamatta
pilvisiä päiviä.*

*Lumi alkaa vähitellen sulaa huolimatta korkeista
lumivalleista kaduilla, pihalla ja vähitellen myös
viljelypalstoilla.*

*Kun on lunta paljon, sitä sitten vettäkin riittää
varsin runsaasti kaikkialla.*

TOUKOKUU

Vanha sanonta ”mitä Mariana katolla, sitä vap-

*puna vaoilla,” ei pidä paikkaansa, koska lumet
pudotetaan katoilta alas.*

*Koska lunta on tullut enemmän kuin muuta-
mana vuonna yhteensä, toukokuussa on siis hyvä
varautua kumisaappailla vappuhippoihin läh-
dettäessä. Ellei omista kunnon saappaita, on hyvä
ostaa ne ajoissa, ettei saappaat suuren kysynnän
vuoksi lopu kaupoista kuten lumivaljaat aikai-
semmin talvella.*

KESÄKUU

*Juhannusta odotellessa voi taaskin varautua säi-
den vaihteluun.*

*Lumi on sulanut lähes kaikkialta, paitsi poh-
joisessa saattaa vielä päästä hangille, tai sitten
ei. Myös viljelypalstoilla on juhannuksen alla
saattanut lyödä lapion ihan routaan, melkeinpä
jäähän.*

*Varminta katsoa aina aamuisin ikkunasta ulos
miltä sää näyttää.*

*Silloin, tällöin aamuisin saattaa katsojan silmissä
näyttää kovinkin sumuiselta.*

- Sääennustaja

Vuorotteluvapaalla

Kissanpiiskaajan tuntumassa

Olin viime vuonna vuorotteluvapaalla 10 kuukautta (1.11.2009-31.8.2010). Vapaan ajaksi minulla ei ollut muuta projektia kuin vain olla. Olinpaikaksi valitsin Kristiinankaupungin. Kaupunki sijaitsee Länsi-Rannikolla Suupohjassa. Se on kaksikielinen, pieni puutalokaupunki meren rannalla. Niin Vaasaan kuin Poriin molempiin on 100 kilometriä matkaa, läpi lakeuden Seinäjoelle saman verran.

Joulukuussa asetuin Rantakadulle Suomen kaipa-
peimman kadun Kissanpiiskaajan tuntumaan. Olen
syntynyt naapuripitäjässä Lapväärtissä, joka nykyi-
sin on liitetty Kristiinankaupunkiin. Kaupunki on
koulukaupunki, sillä siellä sijaitsevat suomen- ja
ruotsinkieliset lukiot. Silloin kun kävin koulua,
meillä oli yhteiskoulut. Koulu oli Suomen viimeinen
oppilaiden itsehallintakoulu, joka järjestelmä sitten
meilläkin lakkautettiin 1960-luvulla.

Miten vain ollaan eikä tehdä mitään? Aikahan siinä
käy pitkäksi! Näin ei kuitenkaan käynyt. Aamuisin
kävin sauvakävelemässä. Tein pitempiä, noin 1-3
tunnin, lenkkejä ympäristöön ja illalla kuljeskelin
kujia lyhyemmän ajan.

Talvi oli luminen ja kesä kaunis. Aikaisin tammi-
kuussa saattoi jo hiihtää. Talon nurkalta pääsin
meren jäälle, jonne oli aurattu latu. Paikkakunnan
urheilukeskus on Pyhävuori, jossa on hyvät hiihto-
maastot. Reittejä on eri vaikeusasteisia. Sinne ajoin
hiihtosesonkina usein kapuamaan loivia rinteitä ylös
ja laskemaan toisia alas. Oli nautinto lähteä noin
vain, kun aurinko paistoi ja oli sopiva ilma.

Kaupunki oli minullekin uusi, sillä kouluaikana
emme asuneet paria poikkeusta lukuun ottamatta
”kortteerissa” kuten niin monet muut pitkämatkalai-
set naapuripitäjistä. Poistuimme kaupungista orans-
silla postiautolla koulun loputtua. Ajoimme pyörillä
peltoaukeiden ja metsien läpi aamuin illoin. Kaupun-
ki oli kaukana. ”Mitään tilejä selväksi” minulla ei
ollut kuten ohjaaja Ralf Långbacka muistelmissaan
koulukaupungistaan kirjoittaa.

Kauppatori on kaupungin keskus. Sen ympärillä ovat
kaikki kauppaliikkeet, kirjasto, apteekki ja pankit.

Torilta lähtevä suuri pitkäsilta jakaa kaupungin kahtia. Itäpuolella sijaitsevat vanha rautatieasema, suomalainen yhteiskoulu, urheilukenttä ja sairaalat. Aluksi outous iski hiljaisilla, tyhjillä, kapeilla kaduilla, joita pitkät, puiset kaupunkitalot reunustivat. Taloista loistivat valot ja usein näki sisälle, koska verhoja ei käytetty. Askeleesi kaikuivat seinistä ja katse oli suunnattu maahan. Kevättä kohden löytyivät talojen piirteet, portit ja kauniit pihat, jos portti sattui olemaan auki. Ja näitä taloja ja pihoja minä katselin, sillä haaveeni on löytää juuri tällainen talo pihoineen ja portteineen eläkepäiviksi. Vielä en löytänyt.

Joulukuussa käydään jouluostoksilla. Niinpä päätin

eräänä iltana kello kuuden tienoossa tehdä tuon joulumatkan torin ympäristöön. Kaikki liikkeet olivat kiinni ja ketään muita ei ollut liikkeellä ja jouluun oli pari viikkoa. Kaupunki on anonut itsenä cittáslownlistalle. Ja hyvä näin, miksi lähteä ostoksille illalla. Kelkkakelit olivat hyvät viime talvena. Paikkakunnalla liikutaan talvella potkukelkalla ja niitä löytyykin kaupoista eri värejä ja kokoisia. Katuja ei kelkkailun vuoksi hiekoiteta. Kun kelkkakausi on ohi, niin sitten liikutaan polkupyörillä tai vilistetään rollaattoreilla (nk. mersuilla). Kaupunki on eläköitynyt.

Käydessäni Helsingissä lähdin junalla Seinäjoelta. Mikä matka sujuu joutuisasti pendolinolla, 2,5

tuntia. Kristiinasta tai tarkemmin Kaskisista Metsä-Botnialta Seinäjoelle vie vaakasuora tie läpi lakeuden. Olen nuorena ajanut tietä tulvaa pakoon, kun vesi nousi Ilmajoen aukialla. Nyt tavoitin Helsingin junaa maitosumussa, jossa ei nähnyt eteen, ei taakse, ei sivuille. Toivoa sai vain, ettei pellolla ajanut. Mutta keväällä ja kesällä, kun vehreys tulee, niin *tämä lakeuden tie väreilee kuin kipeä aavistus menneestä raitista, "jota maailma kulukoo."*

Vierailin kirjastossa usein. Kirjasto on vanhassa puutalossa torin laidalla. Kotihuoneet ja kaakeliuunit tekevät siitä viihtyisän. Kaupunkiin oli ja on maajoittunut paljon maahanmuuttajia. He näkyivät sekä katukuvassa että olivat ahkeria kirjaston käyttäjiä. Kun kuljin kirjastosta Rantakadun asuntooni ohitin Lebellin kauppiaantalon. Suvun kantaisä Kasimir

Subkowski kuljetettiin Suuren Pohjan sodan aikana sotavankina Puolasta Suomeen. Hän vaihtoi nimensä Caspar Lebelliksi ja asettui kaupunkiin myymään suolaa ja tupakkaa.

Kevät ja kesä tuli. Kesäkuussa jätin Rantakadun ja majoituin mökille meren ääreen. Perkasin pientä perunamaata, katselin meren aaltoja, pidin vahtia kissoille ja kävin silloin tällöin saunassa. Kesä oli lämmin.

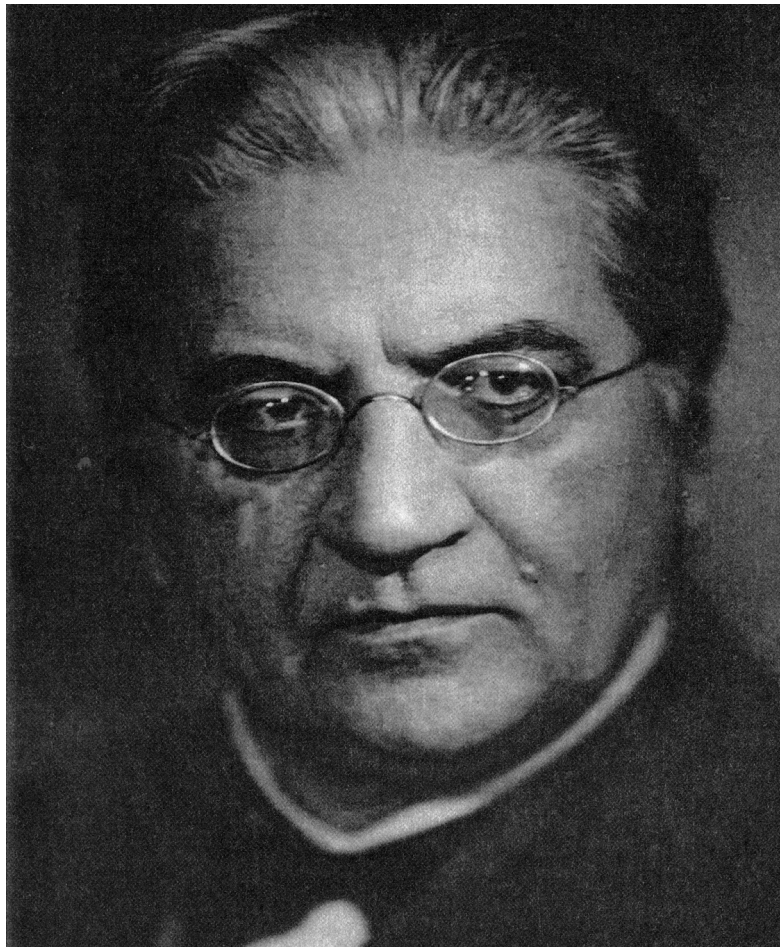
Elokuun lopulla palailin Helsinkiin ja syyskuun alussa opiston syksy ahmaisi innostuneella kiireellään vapaavuorolaisen !

Kaarina Vattula

Pohjoisen alueopiston aluerehtori

ZACHRIS CASTRENIN SÄÄTIÖN APURAHAT

Zachris Castrenin säätiö jakaa apurahoja Helsingin suomenkielisen työväenopiston opiskelijoille opiston ulkopuolella tapahtuvia jatko- ja täydennysopintoja varten.

Vuonna 2011 apurahojen hakuaika on huhtikuu.

Edellytyksenä on kahden hakemusta edeltävän peräkkäisen vuoden opiskelu suomenkielisessä työväenopistossa.

Puutteellisia hakemuksia ei käsitellä.

Kaikille hakijoille ilmoitetaan päätöksestä.

Hakulomakkeita ja -ohjeita saa aluopistojen toimistoista ja netistä osoitteesta www.hel.fi/tyovaenopisto puh. 050 511 7000.

Hakemukset palautetaan osoitteella:

Zachris Castrenin säätiö, Helsinginkatu 24,
00530 Helsinki

Lisätietoja:

Säätiön puheenjohtaja Ritva Nuutinen, 040-5555 062, 050-9130 678, ritva.nuutinen@luukku.com

Haastattelussa vuoden 2010 työväenopiston kannustusapurahan saaja Sergei Lahti

Vuoden 2010 työväenopiston kannustusapurahan sai venäläissyntyinen opiskelija Sergei Lahti. Reilut 12 vuotta Suomessa viihtynyt nuori mies on asettunut Sievin ja Oulun kautta Helsinkiin. Täällä hän on viihtynyt 2,5 vuotta.

Sergei muutti Suomeen 17-vuotiaana vanhempiensa kanssa Petroskoista. Pohjois-Pohjanmaalle Sieviin he muuttivat, koska sieltä on peräisin hänen suomalaiset sukujuurensa. Hän aloitti siellä lukion samana syksynä ja jatkoi lukion jälkeen opiskelua edelleen Oulussa. ”Oikein mukava opiskelukaupunki, mutta hiukan syrjässä” hän kertoo. Sieltä hän sai uusia ystäviä opiskelukavereista, joista monet ovat Sergein lailla suunnanneet opintojen jälkeen Helsinkiin.

Vuonna 2002 alkaneihin yliopisto-opintoihin määrätietoinen mies valitsi pääaineekseen matematiikan, sivuaineina mm. tilasto- ja tietojenkäsittelytieteet.

Helsingin työväenopistossa hän aloitti opiskelun syksyllä 2009 aineenaan ruotsin alkeet. Vuoden kestäneestä opiskelusta hän toivoo olevan joskus hyötyä atk-suunnittelijan ja matemaatikon työssä.

Viime syksynä hän aloitti englannin keskustelukurssin, joka on osoittautunut erittäin mukavaksi ja

hyödylliseksi. Kurssi jatkuu edelleen nyt keväällä, ja Sergei sanoo ilmapiirin ryhmässä olevan sellainen, että sinne on kiva mennä. Kurssi toimii rentouttavana vastapainona työlle. Ryhmän yhteiset tavoitteet ja motiivit kannustavat. Sergei mainitsee, että ryhmän hengen luomisessa on tärkeä osuus ryhmän vetäjällä. Opetuksen onnistumiseen vaikuttavat myös opiskeluolosuhteet, jos tilat ovat muualla kuin opiston omissa toimipisteissä ja esimerkiksi tietokoneita ja muita välineitä ei voi käyttää opiskelun tukena. Onneksi näin on äärimmäisen harvoin.

Myös taiteet ovat lähellä sydäntään ja mainitsemisen arvoisena hän pitää taide- ja kulttuuriluentoja, joita työväenopistolla on tarjota runsain määrin. Ne ovat usein ilmaisia ja kertaluontoisina eivätkä vaadi en-

nakkoilmoittautumista, jolloin ne eivät sido pitkäaikaisesti, kuulijan pitää vain piipahtaa sisään ja istua alas kuuntelemaan.

Viime syksynä Sergei tarttui itsekin siveltimeen ja opetteli myös piirustus- ja maalaustaitoja työväenopiston kurssilla. ”On mukava nähdä miten taidot kehittyvät. Lopputulos on konkreettinen ja tervetullutta vastapainoa tietokoneella tapahtuvalle työlle.” Hän aikoo jatkaa alan opiskelua myöhemmin, kun ajan puitteet sallivat sen. Myös esimerkiksi valokuvaus, kuvien käsittely ja ruoanlaitto ovat aineita, joita hän tulevaisuudessa haluaisi kokeilla.

Sergei on kertonut myös kavereilleen työväenopiston

mahdollisuuksista ja muutamat heistä ovatkin löytäneet sopivia kielikursseja tarjonnasta. Hän sanoo käyttävänsä äidinkieltään, venäjää, enää vähän joka-päiväisessä elämässään, mutta saa harjoitusta käydessään synnyinkaupungissaan Petroskoissa tapaamassa sukulaisiaan ja vanhoja ystäviä.

Mukavaa tavata sympaattinen ja määrätietoinen nuori mies, jolla jo repullinen elämäkokemusta nuoresta iästä huolimatta!

Kiitos Sergei haastattelusta ja ”keep up the good work”!

- Tiina Kaurala

Helmikarnevaalissa

Uutelan palstaviljelijöiden kevättapaaminen

Aika: la 9.4.2011 klo 13.00 alkaen

Paikka: Helander-koti, Koukkusaarentie 18, 00980 Helsinki

Paikalla puutarhaneuvoja Eija Keski-Korpela

<http://www.ilmarihelanderinvanhustensaatio.fi/vuosaari.html>

Bussien 78 ja 90 pysäkki Kalvikintiellä on Helander-kodin kohdalla.

Bussit lähtevät Vuosaaren Metro-aseman edestä.

Palstaviljely

Opistolaisyhdistyksen yksi toimintamuodoista on palstaviljely. Asia ei ole uusi, koska viljelypalstatoimintaa on ollut vuosikymmenten ajan.

Ensimmäisen kerran viljelyä alettiin harrastaa Herttoniemen kesänviettopaikalla vuonna 1941.

Pula-aikaan viljeltiin perunoita ja vihanneksia, jolloin elintarvikkeita oli niukasti saatavilla

Nykyinen viljelypalsta alue saatiin 70-luvun alussa silloisen Vuosaaren kesäkodin alueelle. Opisto vuokrasi kaupungilta alueen opiskelijoiden käyttöön.

Käytännön järjestelyistä ja palsta-alueen hoidosta

vastasi silloinen kesäkotitoimikunta. Myöhemmin opisto luopui vuokrauksesta ja vuokrasopimuksen on tehnyt kaupungin kanssa opistolaisyhdistys.

Nykyisin alueesta ja sen hoidosta vastaa nimetty palstatoimikunta hallituksen alaisuudessa.

Vapaita palstoja jaetaan ilmoittautumisjärjestyksessä.

Yhdistyksen koisivuilla on lisätietoa ja yhteyshenkilönä on Helena Grönlund, jolta vapaita palstoja voi tiedustella osoitteesta gronlhel@suomi24.fi.

Helmikarnevaali 5.2.2011

Ensimmäisen kerroksen ala-aulessa tervehti tulijaa suloinen pullan tuoksu. Kun vegaanien tunnistamistehtävä erilaisista siemenistä ja pavuista oli suoritettu ja vastaus jätetty, kerätty hieno aineisto kasvisruokareseptejä, oli pakko seurata pullantuoksua leivontaluokkaan.

Opettaja Eija Virkki Stoasta kierteli luokassa opastamassa pieniä leipureita. Albert, Aada ja Laura-äiti olivat syventyneet letittämään taitoavaativaa pientä pullapitkoa, joka näytti onnistuvankin kaikilta. Toimittaja sai maistiaiseksi juuri uunista tulleen kierukapullan ja hyvää oli.

Opettaja kertoi, että heti ovien avauduttua oli ollut ruuhkaksi asti osallistujia.

Ensimmäisessä kerroksessa oli myös musiikkiliikuntaa ja soitinesittelyä kaikille, mummita vauvaan. Iso sali olikin aivan täynnä kaikenikäistä ”talviretkeläistä”. Musiikinopettajat Tiina Mäkelä ja Ulla Silvennoinen lauloivat niin kauniisti koska luistellaan laulua, että toimittaja ei ole tainnut ennen kuulla yhtä hienoa versiota laulusta, Ulla säesti kanteleella ja Tiinalla oli kokoelma mitä moninaisempia värikkäitä rytmivälineitä, jotka antoivat potkua niin kuvitteelliseen pulkkamäkeen kuin luisteluretkellekin ja silmät loistaen tältä retkeltä palattiin. Mukana oli myös pikku Viljami.

Kahviokerroksen aula oli muuttunut kirpputoriksi.

Vierailimme kuvaaja Eevan kanssa muutamassa pöydässä. Hyvää tavaraa oli hienoista hatuista käsinkudottuihin villasukkiin.

Kokonaan hyväntekeväisyyteen meni tuotto Maija-Liisa Kyrönlahden, Raili Salosen ja Irja Idmanin pitämistä pöydistä.

Tupu Mentu, Itäisen alueen käsityöopettaja kertoi olleensa Nepalissa asti opissa naisten käsityöfirmassa yhteensä parin vuoden ajan ja oppineensa erilaisia työtapoja. Keinot siellä olivat olleet moninaiset, kun varojen puutteen takia oli keksitty luovia ratkaisuja. Jos oli puuttunut esimerkiksi puisia lestejä huopatossun muotoilussa, oli sementistä valettu muovisiin kenkiin malli!

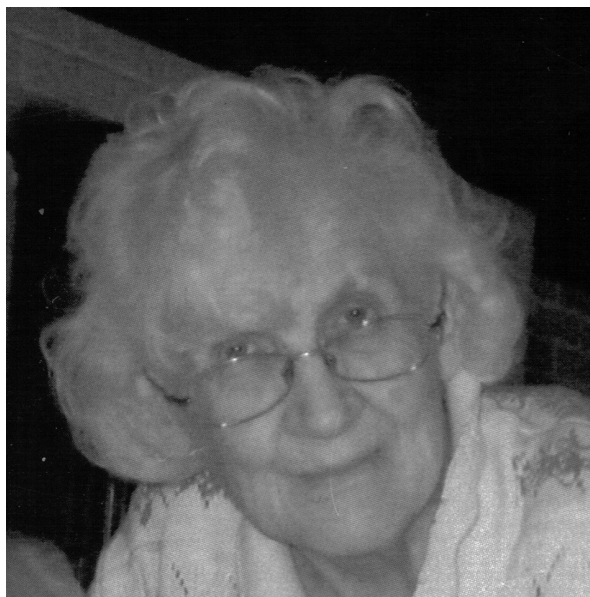
Musiikinopettajien pöydästä tavoitimme Leena Puontin ja Eeva Lauttamus-Lindbergin, jotka myös lahjoittivat kaiken hyväntekeväisyyteen. Kuplivan iloisesti he emännöivät runsasta pöytäänsä ja soruimme kuvaajan kanssa ostamaan niin nuotteja kuin merkkikenkiäkin. Hinnat olivat todella edullisia ja rajana olikin vain vaatimaton karnevaalibudjettimme.

Hauskaa oli, sellaista karnevaali-iloa ja tunnelmaa.

- Tuula Saarikarhu

Kuvat kansissa ja sivulla 19 ja 27

Lilja Siivola

Lilja Siivola on eläkkeellä oleva matemaattisten aineiden opettaja

Hän on opiskellut työväenopistossa useita vuosia luovaa kirjoittamista mm. Seija Viitaniemen opissa ja julkaissut omakustanteena kaksi runokirjaa.

TS: Koska löysitte luovan kirjoittamisen, montako vuotta olette opiskellut ja keitä opettajia Teillä on ollut, miltä opiskelu tuntui?

LS: Lukio- ja opiskeluajalta minulla oli pieni kokoluokka runoja, joista osan julkaisemisesta olin haaveillut. Avioliittoni alkuaika oli ylen työntäyteistä ja tiukkaa. Jos minulla oli kirjoitettavaa, en ehtinyt. Jos olisin ehtinyt kirjoittaa, olin kuin lukossa. Jotkin aikaa eläkkeelle jäämiseni jälkeen vuonna 1996 aloin jälleen kirjoitella runoja. Syksyllä 1998 löysin työväenopiston ohjelman ”Luovan kirjoittamisen kurssin”, missä lupailtiin neuvoja myös mahdollista julkaisemista varten. Liityin siis Seija Viitaniemen

ryhmään Oulunkylässä, lähellä kotiani. Opettajan antamat aiheet rohkaisivat kirjoittamaan. Ryhmäläisten suusta kuulin terveellisiä arvioita kirjoituksistani. Mutta vähitellen minusta alkoi tuntua, että ryhmään kuului paljon nuoria, hyvän kirjoittamiskoulutuksen saaneita, tasokkaampia taitajia. Lisäksi ryhmä oli mielestäni liian suuri, jotta jokaiselle olisi liennyt riittävästi aikaa. Viiden vuoden jälkeen siirryin sitten pienempään Sanataide-ryhmään, joka sekin oli Seija Viitaniemen ohjaama. Ryhmässä oli ennestään jo yksi ”luovalainen”.

Saimme monipuolisia aiheita niin kuin edellisessäkin ryhmässä, mutta nyt kirjoituksiin paneuduttiin syvällisemmin; ei arvostellen vaan miettien, mitä tuntemuksia se itse kussakin herätti. Opiskelu tuntui mukavalta. Kirjoitusten tarjoamat kurkistukset toisten elämään olivat mielenkiintoisia. Vaikka viihdyinkin ryhmässä, katsoin kuuden vuoden jälkeen velvollisuudekseni luovuttaa paikkani seuraavalle pyrkijälle.

Opettajallamme Seija Viitaniemellä oli monipuolinen opiskelu- ja opetustausta uskontoa, lyriikkaa, lehtityötä ja kirjallisuusterapiaa myöten aina ikonimaalaukseen. Hänellä oli kokemusta myös joidenkin erityisryhmien kuten vankien ja mielenterveyspotilaiden kanssa.

Olin laatinut pari kirjoitusta mummusta ja tädeistäni, mutta minulla ei ollut kirjoitusta tietoa isääni edeltävistä sukupolvista. Koska olen iäkäs ja aikaa on vä-

hän, päätin sukututkimuksen sijasta keskittyä omaan elämään, jonka tunnen parhaiten, vaikkakaan en ole kuuluisuus eikä minulla ole lapsenlapsia. Liityin ”Muistot ja elämä sanoiksi ja teksteiksi”-ryhmään syksyllä 2009.

Opettajamme Mervi Tuomikoski seuraa kiinnostuneena elämänvaiheitamme ja tekee tekstiemme pohjalta asiantuntevia ja rohkaisevia huomautuksia.

TS: Olette julkaissut kaksi omakustannerunokirjaa. Oletteko tarjonnut millekään kustantajalle runojanne?

LS: Olen julkaissut ”Pisararenkaita” vuonna 2003 ja ”Kämmenelläni pisaran jälki”. Lähetin jälkimmäisen Otavan kustannustoimittajalle vuoden 2008 keväällä. Kun odoteltuani aikani tiedustelin syksyllä tulosta, oli käsikirjoitus kadonnut. Onneksi olin silloin jo saanut hankituksi tarkistajat ja taittajan kirjalleni.

TS: Mikä saa runosuonenne sykkimään?

LS: Luonto, sen ilmiöt ja luonnon kauneus ovat lapsuudesta asti olleet tärkeitä innoittajani. Rakastumisen ja ikävä toisen luo ovat pakottaneet tarttumaan kynään. Runoni eivät tavoittele taivaita. En pyri hienoihin metaforiin vaan ymmärrettävyyteen. Monet runoni kuvaavat vastoinikäymisiä tai arkiaskareita. Uneton yö, kävelyretki luonnossa tai istahtaminen keinutuoliin saattaa polkaista runon liikkeelle. Kelpo tulosta syntyy harvoin ensi yrittämällä. Useimmiten hion runojani pitkään, rytmi on minulle tärkeää.

Luen tekstejäni ääneen ja kuulostelen sen sointia.

TS: Onko vuosien varrella syntynyt pysyviä ystävyyssuhteita opistolaisiin, tapaatteko vielä?

LS: Yhteen entiseen ryhmäläiseen olen silloin tällöin yhteydessä, muutamaa muuta tapaan kerran pari vuoden mittaan.

TS: Mitä olisitte halunnut opiskella, jos aika olisi riittänyt, mitä nyt opiskelette?

LS: Useitakin aineita, mutta aika ja voimat eivät ole riittäneet. Joskus aloittamani italian opiskelun samoin kuin teatteri-tietopiirin jätin ajanpuutteen vuoksi. Sähköpostiin, kuvankäsittelyyn ja taittoon tarvitsisin lisäopetusta. Pastelliliiduilla työskenteleminen voisi olla mukavaa. Tällä erää siis harrastan elämäkertakirjoittamista.

TS: Millaisia terveisiä haluatte lähettää lukijoille, miten kannustaa opiskelun suhteen?

LS: Jos mielesi tekee kirjoittaa, mene kurssille. Saat aiheen. Pakerra vaikka pienen pieni pätkä aiheesta tai sen vierestä. Vähitellen lukkosi aukeavat ja sanoja alkaa tulla. Anna tekstin virrata vapaasti, äläkä alkuun anna oikeinkirjoitussääntöjen kahlita itseäsi. Älä jätä ainoita versioita kustantajalle.

Kiitos haastattelusta Lilja Siivola

- Tuula Saarikarhu

Lilja Siivola

Kämmenelläni pisaran jälki 2008

Järjestystä

Aloitan tarmokkaasti:

*Vähennän tavaroita,
hävitän vanhat vuosikerrat,
tyhjennän opetuskansiot.
Järjestystä, järjestystä yritän.*

*Mihin päädyn: sohva täynnä leikkeitä,
lattia paperiläjiä, pöytä ”säästöjä”.
Kaaos kahta kauheampi*

Tuhansien tuntien työtä en hetkessä hävitä.

Minä olen kuin

*Minä olen kuin isäni ennen, joka tuoliin torkahti.
Alan uutisia katsella. Säätiето pois livahti!*

*Minä olen kuin lammas lieassa ja popsin ympyrää.
Minä tahtoisin vapaana kirmailla ja inisen mää, mää,
mää!*

*Minä olen kuin kaarnavene. Minä olen kuin ajopuu.
Minne virta vie, tuuli työntää, sinne purteni rantautuu.*

*Askareesta ajaudun toiseen. Johtolankaa tuskin nään.
Kutsun saan vain työhön moiseen. Ajatukselta säästän
pään.*

Minä olen kuin oma itseni, jolta sana katoaa.

Sen laidalta laajin ympyröin minä hapuilen oikeaa.

Ehkä tunnin päästä tai viiden se mieleeni pulpahtaa.

Pisararenkaita 2003

Tein turvakseni muurin

*Tein turvakseni muurin,
jota helppo ei hajoittaa.
Se paasin, mahtavin, suurin
minun kulkuni rajoittaa.*

*Sinne sisälle aurinko paistaa
koloista kolkoista vain.
Siellä katsella vain pientä kaistaa
saan tähtimaailmain.*

*Siellä silmäillä lähdevesiin
tosin voin kylmäkirkkaisiin;
silti kaipaisin kuumiin kesiin
ja lemmenlämpimiin.*

x x x

*Minä vankilassani raadan:
muurin tahdon sen haijottaa
ja kerran vielä ma kaadan,
mi kulkuni rajoittaa!*

Taitelijatarvikkeita

TYÖVÄENOPISTON OPIISKELIJOILLE

edullisesti

Opistolaisyhdistyksen jäsenyys kannattaa.
Jäsenyys on ilmainen. Käy täyttämässä jäsenkortti
alueopistossa. Lisätietoja opistolaisyhdistyksestä
ja vahtimestareilta.

Alennukset edellyttävät työväenopiston taideopiskelijaleimalla
tai opettajan varmistuksella varustettua opistolaisyhdistyksen
jäsenkorttia tai taidekurssin maksukuittia.

Kehysgalleria Art & Frame

Kaapelitehdas Tallberginkatu 1 E
00180 Helsinki
puh. 040 562 1041 (Seppo Sinkkonen)

Kehystystä, kehyksiä, lasia, paspispahvia, -
leikkureita, kaikki kehystyksen tarvikkeet ja
työkalut. Normaalihintaisista tuotteista -20%.
Aukioloajat: Ti-pe 10-17

Taidetarvikeliike Farbe Oy

Kaapelitehdas Tallberginkatu 1 C, 2.krs
00180 Helsinki puh. 09-694 9791
www.farbe.fi email: farbe@kolumbus.fi

Taiteilijatarvikkeita monipuolinen valikoima.
Normaalihintaisista tuotteista -20%.
Aukioloajat: Ma-pe 11.15 - 17.45
La 11.15 - 14.00

Taidetarvikeliike Giotto Oy

Mechelininkatu 16 00100 Helsinki
puh. 09-406 473 www.giotto.fi
email: info@giotto.fi

Taiteilijatarvikkeita monipuolinen valikoima.
Normaalihintaisista tuotteista -20%.
Alennus ei koske tarjoustuotteita eikä
nettikauppaa.
Aukioloajat: Ma-pe 9.30-17.30
La 10-14

Taidemaalariiliiton tarvikemyynti

Erottajankatu 9 B, sisäpiha
00130 Helsinki
p. 09 - 6811 0511
www.painters.fi/tarvike.html
email: tmltarvikkeet@artists.fi

Valikoima korkealaatuisia tarvikkeita.

Normaalihintaisista tuotteista -20%
Avoimna: ma-to 9.15-17, pe 12-17

Tempera Oy

Uudenmaankatu 16 00120 Helsinki
puh. 09-6129 290 www.tempera.com
myynti@tempera.com

Tunnetusti monipuolinen valikoima
taiteilijatarvikkeita.
Normaalihintaisista tuotteista alennus 10–20%.
Aukioloajat: Ma-pe 9-18 La 10-15

Taidekehystämö, taiteilijatarvikkeita Snow White Oy

Hämeentie 2 M 1 (hallia vastapäätä)
00530 Helsinki puh. 09-762 083

Laaja valikoina taiteilijatarvikkeita, värejä,
kehyksiä, papereita, maalaus pohjia ym...
Normaalihintaisista tuotteista -20%. Alennus
ei koske kehystämispalveluja.
Aukioloajat: Ma-pe 9-18 La 9-15

Qingteng gallery - Chinese painting world

Kangasalanatie 6 00550 Helsinki
puh.050 4049458 (Teng Yue)
www.qingtenggalleria.com
email: info@kiinalainengalleria.com

Palvelut:

- 1.Taidegalleria (kiinalaisten ja suomalaisten taiteilijoiden taidenäyttelyjä)
- 2.Kiinalaisen maalaustaiteen ja kalligrafian kaikki tarvikkeet,työkalut ja taidekirjat
- 3.Kiinalaisen maalauksen ja kalligrafian opetusta
- 4.Muotokuvien ja maalausten tilauspalvelu.
- 5.Neuvontaa (kiinalainen taidekulttuuri)
- 6.Kiinalainen (ja länsimainen) kehystys

Normaalihintaisista tuotteista -10%
Avoimna: Ma - to 10-17, Pe 11-17,La 10-16

Tervetuloa tutustumaan Oppiskahvioon Opistotalon toiseen kerrokseen!

Uusittu kahviomme on avoinna

ma-to 9.30 -20

pe 10 - 16

(toistaiseksi)

Saatavana esim. itsetehtyjä suolaisia ja makeita leivonnaisia,
sekä täytettyjä sämpylöitä ja voileipiä.

Tarjoamme arkisin klo 11 - 15

Keittolounaan 5,90

Päivän salaatin 5,40

Oppiskahviossa teitä palvelee kahviotyöntekijät Krista Karjalainen ja Sanna Aarnio sekä emäntä Riitta Ronkainen-Hamdi.

*

Oppiskahvio
Helsinginkatu 26
00530 Helsinki
gsm 050 447 4770
oppiskahvio@opisto.hel.fi

